

lehetett az oka annak, hogy a Kreml egyedül Kádárnak engedélyezi, hogy részleges megállapodást kössön Rómával. Ez a megállapodás csinál püspökeinkből az államhatalom akaratába belesimuló személyeket. Ez a megállapodás intézi el, hogy a be nem szervezett papok kisközösségeit a püspökök az egyház ellenségeivé minősítsék a 70-es években. S még ma is feltételen feltétele egy személy egyházi elfogadottságnak, hogy a Bokorral ne legyen kapcsolata. Az, hogy ennyi évtizede tartó egyházi bizalmatlanság ellenére is, itt most Bokor Nagytáborban vagyunk, arról beszél, hogy ma is vannak, akik azt gondoljuk, hogy Jézus Országának ma is szüksége van a kisközösségre. Miért gondolom ezt magam? Miért, ha egyszer már a szovjet hadsereg nincs itt, hazánkban? Azért, mert az eltelt hatvan esztendő megtanított minket valamire. Arra, amit Loisy abbé száz évvel ezelőtt megfogalmazott. Mit? Hogy Jézus az Isten Országát hirdette, de helyette csak az egyház jött. És én ezt nem tudtam hatvan-hetven esztendővel ezelőtt, amikor Loisy még élt? Nem tudtam. Azt hittem, hogy minden rendben van, s az egyház csak azt tanítja, amit Jézus rábizott. Isten a szovjet megszállást használta fel arra, hogy kisközösséget csináljunk, és mi a kisközösségben megtanultunk, hogy hiba van a kréta körül, mert Konstantin kora óta a trón és az oltár szövetsége bizony nem azonos a szövetséggel, amelyet Jézus kötött meg a három esztendő alatt meg az utolsó vacsorán a maga nevében Istennel. Ő arra kötötte meg, hogy Isten Országát kell csinálnia a maga közösségének. S aki úgy látja, hogy az, amit az egyház csinál, az bizony nem egészen azonos azzal, amire Jézus az egyházat csinálta, az továbbra is kisközösségben él, hogy fenntartsa Jézus államát az Isten Országáról.

Elmondhatatlanul nehéz a helyzetünk. Talán nehezebb, mint indulásunkkor, a 40-es években volt. Akkor a püspökeink még mellettünk álltak. Akkor a mi ellenségeink a püspökök ellenségei is voltak. '64 után helyre állt a trón és az oltár szövetsége, s az elvtársak mondhatták Lékainak: a Bokor tagjai már nem az ők, hanem az egyház ellenségei. S a püspökök úgy is viselkedtek velünk szemben. Az idő mutatja majd meg, hogy fennmaradnak-e kisközösségeink. Akkor maradnak fenn, ha képesek vagyunk a magunk új történelmi körülményeink között annak a megvalósítására, amire Jézus rendelte a maga közösségét. Tudunk-e Isten Országát építeni, vagy csak azt tudjuk tenni, amire a körülöttünk levő világ is képes? – ezen fordul a létünk. Ha igen, akkor leszünk holnap is. Ha nem, akkor kihullunk az idő rostáján. Visszautasítjuk-e a Sátán mai kísértéseit, ahogyan Jézus tette a pusztában? Jézus vállalta a másodrendű állampolgár szerepét. Képesek vagyunk-e erre? Akkor vagyunk képesek, ha eltölt bennünket a vágy, hogy valami szépet, istenektetszót csináljunk. Imádkoznunk kell érte, ahogyan Jézus imádkozott negyven napon keresztül a pusztában, s utána már tudta, hogy mit is kelljen csinálnia. Csak szavakat tudok mondani, melyek szentek a Bokorban. Uralkodás helyett szolgál.

Gazdagodás helyett szegényen, egyszerűen élni. Belső veszekedések és külső verekedések nélkül mindenütt békességet teremteni. Valaki egyszer azt üzent nekem, hogy vigyázzak, mert a kereszténység valami nagyon csendes dolog, és mi nagyon hangosak vagyunk. Máig sem tudom, hogy jót üzent-e. Jézus nem akart hangos lenni, de mindig elmondta, hogy mi a kedves Atyjának, s a végén ebből halálos ítélet és keresztre feszítés lett. A Bokor az elmúlt jó félszázadban sem hangoskodott, s véleményét csak az egyházon belül mondta el, s mégis világra szóló ribillió lett abból, amit csináltunk. Nem tudom, hogy lehetséges-e a csendes kereszténység. Azt tudom, hogy Jézusnak nem sikerült. Ügyesebbeknek kell lennünk, mint Jézus volt? Nem hiszem. Inkább azt gondolom, hogy aki hűséges marad azokhoz a tartalmakhoz, melyeket ő tanított, az előbb-utóbb biztosan kihúzza a gyufát. S ezen nincs mód segíteni. Segítséget csak az jelent, ha nyilvánvalóvá tudjuk tenni egyre több ember számára, hogy nem lehet másként Bolygónkon élni, csak úgy, ahogyan Jézus tanította. Arra gondolok, hogy Isten majd besegít nekünk, ha mi hűségesek maradjunk Jézus szövegéhez. Egy Babits-idézettel zárom mai szövegem: Az Úristen őriz engem, mert az ő Országát zengem. Az ő Országát, a békét, harcainkra sükettségét.

KOVÁCS LÁSZLÓ

MENTSÉTEK MEG VILÁGFALVÁT!

- apokaliptikus világdráma -

*Viharos, vad, tomboló zene világvég hangulattal,
majd halk, éteri, szomorkás dallam*

Konferáló: (halk zene alatt bejön, emelt hangon) **Mentsétek meg Világválvát!** - apokaliptikus világdráma - A három délelőttöt betöltő műsor szereplői főleg Ti lesztek, kedves Barátaim! Az apró jelenetek csupán gondolatébresztésre szolgálnak és a fantázia szüleményei. Ha valaki vagy valakik magukra ismernek, csupán a véletlen műve. A jelenetek szereplőit fogadjátok megértéssel, a művet pedig, amit Nektek kell megalkotnotok, vállaljátok az Isten és az emberek előtti felelősségetek tudatában. Testvéreim! (megismétli) **Mentsétek meg Világválvát!**

zene felerősödik

I. A mennyben

Andi, Ildi, Bandi bácsi, Éva néni, Gyuszi bácsi,

Dombi Feri (bejönnek lassan, leülnek)

Mester: (fehérben jön, rajta kötény, kezében tálca, üdítő poharakkal, kiosztja, az ülők mögé áll)

zene elhal

Ildi: (hátrafordul) Mester, ülj közénk, bár mi nem voltunk méltók, hogy hajlékodbá jöjjünk, de ha már itt vagyunk, ne játszd tovább a pincért.

Mester: (harsányan nevet) Hah Ildi, Ti aztán éppoly pimaszok vagytok itt is, mint lent voltatok. (leül, lábát keresztbe veti, kérdően néz) Mi volt a lecke?

Andi: (kinyitja a határidőnaplóját) A mai csoporttalálkozóra vázolnunk kell Világfalva helyzetét...

Dombi: (közbevág) ... ki kellett dolgoznunk egy sajátos stratégiát...

Mester: (fejét ingatja) Feri, Feri, belevágtál Andi szavaiba!

Dombi: Tudom. Te meg Uram, tudhatod, hogy a Te hangod az én hangom, és én csak a Te Hangodat akarom érvényesíteni.

Bandi bácsi: Ferikém, most már itt van a Mester, ha szólni akar, majd ő hallatja a Hangját.

Gyuszi bácsi: Látod, Uram, ezek vagyunk mi papok. Mindenbe belebeszélünk. Különben igaza van Bandi bácsinak.

Ildi: Csak azt akarom mondani, hogy a mai találkozón Andi az elnök.

Dombi: (megadóan) Jó, akkor fejezd be, Andi.

Andi: (mosolyog) Köszönöm. A mi feladatunk elsősorban az, hogy konkrét helyi feladatok megoldására találjunk megoldást.

Éva néni: (bólogat) Igen, igen. A mi feladatunk az, hogy a Bokor problémáira keressünk megoldást. Főleg a belső bajokra, de a külsőkre is, az egész világ bajára.

Dombi: Így van Éva néni. Akciótervet kell kidolgozni. Konkrét problémákkal kell foglalkozni, és annak megoldását kell megtalálni. Az pedig, megoldás lesz minden hasonló problémára a Földön.

Mester: (bólogat) Rendben. Kíváncsi vagyok, hogyan látjátok innen föntről a nagyvilágot és a főleg a ti kis világotokat, a Bokrot. De nem kellene most is a jól bevált módszert alkalmaznotok, mármint a körben való megszólalást?

Dombi: (méltatlankodva) De Uram. Csak láthatod, az elnökünk kicsit gyenge, mondhatnám enyhe.

Andi: (erélyesen) Nem enyhe, hanem Benyhe... (int) Elég volt. Egymás cikizésével nem megyünk semmire. Nem viselkedhetünk úgy, mint a gyerekek.

Gyuszi bácsi: (szelíden) Nem? De hát a gyermekeké a mennyek országa!

Mester: (mosolyogva) Gyuszi bácsi, jól értetted te azt a bizonyos KIO-t?

Andi: (Ildihez fordul) Ildikém, te kezd a választ. Hogyan látod te Világfalva mai helyzetét?

Ildi: Kétségbeejtő. És az a baj, hogy testvéreim ott lenn, fel sem fogják. Ugyanúgy viselkednek, mint mi itt az előbb. A letragikusabb az ökológia. Már csak évek kérdése és robbanni fog az ökológiai bomba. A készletek kimerülnek, az egyre jobban növekvő népesség számára elfogynak az életfeltételek.

Bandi bácsi: Ez csak az anyagi része a problémának. Ennél is súlyosabb az emberiség morális válsága. Ennek látható tünete például az alkoholizmus, a drog, az ifjúkori bűnözés...

Éva néni: Igen ezek, de a házasságok, a családok, a csoportok bomlása is. És arról ne is beszéljünk, hogy az

öregekkel, betegekkel senki sem törődik.

Gyuszi bácsi: Persze, mert mindenki csak a gazdagságot hajszolja. Csak fogyasztani akar, pedig szerényen is lehetne boldogan élni. A politikai örületről meg ne is beszéljünk.

Dombi: Ez mind csak a felszín. A letragikusabb, az, hogy „az égi béke a földön” nincs sehol. Lelki nyomorban él a világ. Süketek a Lélek Hangjára és el fognak veszni. Mind, mind el fognak veszni!

Andi: (kérdően néz) Mester, te nem szólsz hozzá?

Mester: Még nem.

Andi: Akkor második kör: A Világfalva egy kis pontja a mi hazánk és a mi Bokrunk. Hogyan látjátok a Bokrot, kedveseim?

Ildi: Én vagyok itt az új kislány, és már sokszor beszéltem nektek arról, hogy mi okozta jórészt a halálomat. Abban a bizonyos KV-ban megéltem, milyen vészhelyzetben van a Bokor. Láttam a széthúzást és egyesek bomlasztó munkáját. Nem tudom, hogyan lehetne összetartani a közösségeket.

Bandi bácsi: Az is baj, hogy a nagy Egyház még mindig nem fogadja el a Bokrot, pedig azokon a plébániákon van élet, ahol a kisközösségek tagjai dolgoznak. Nem tudom, mit kellene tenni!

Éva néni: Én tisztában vagyok azzal, hogy a Bokor profilja a tanítás, de a karitászra is nagy gondot kellene fordítani. Főleg a fiataloknak.

Gyuszi bácsi: Szerintem a Bokorban szegényebben kellene élnie a testvéreinknek, mert sokan csak prédikálják a vizet, de bort isznak. És a politikával nem kellene foglalkozni.

Dombi: A lelkiségen múlik minden. A Hang tud elirányítani minket.

Andi: (tréfásan) Igazad van, Ferikém. (Mesterhez) Akkor most halljuk a Hangot. Mester tiéd a szó.

Mester: Rossz hírem van.

Dombi: Rossz hír? Nem jó-hír? Nem örömhír?

Mester: Nektek biztosan rossz hír. Ugyanis egyetlen hangot sem szeretnék hallatni, sem a Világfalunak, sem a ti Bokrotoknak ügyében. Én már elmondtam az Örömhírt ott lenn. A pap sem prédikál kétszer, úgy e papocskáim? Különben is, mondtam egyszer egy történetet a dúsgazdagról és a szegény Lázárról. Emlékeztek?

Andi: (szomorúan) Igen. Értelek Mester. (elgondolkodva) Azt mondtad, hogy a dúsgazdag a pokolból arra kérte Ábrahámot, küldje a mennyből a földre a szegény Lázárt, hogy figyelmeztesse a még földön élő testvéreit. Ábrahám azonban azt felelte neki: Van Mózesük és vannak prófétáik, ha azokra nem hallgatnak, ha a túlvilágról menne vissza valaki, - vagy ebben az esetben: küldene üzenetet nekik, - arra sem hallgatnának.

Ildi: (bólogat, szomorúan) Igazad van, Mester. Mi itt nem sokat tehetünk. Legfeljebb újra és újra megszakadhat a szívünk, amint a tiédet is megszagatta a fájdalom. De hát mi lesz a világgal és mi lesz a mieinkkel?

Mester: (középre áll, lefelé-kifelé néz) Bátorság, ne féljete! Nézzétek, megoldják őket, amit nekik kell megoldaniuk...

*Vidám, biztató, lelkesítő zene hosszan
majd a következő szereplők elhelyezkedése után újból
vészt jósló, sötét akkordok*

II. A Bokorban
Forgószínpad: asztal, székek
Zene alatt szereplők elhelyezkednek

1. Válás

Feleség és Férj: (asztalnál ülnek, hátat fordítva egymásnak)

Feleség: (kétségbeesve) Mondd, még egyszer.

Férj: Elválok. Nem érted meg? El-vá-lok tőled.

Feleség: De hát miért? Ennyi év után?!

Férj: Ennyi év után. Elég volt.

Feleség: Mi volt elég?

Férj: A szűk lakás. A pelenkamosás. A gyerekbögés. Az, hogy nem volt egy nyugodt esténk együtt, nem volt egy közös nyarunk.

Feleség: De hát a gyerekeket te is akartad.

Férj: Mert megdumáltak. Különbben szeretem őket. De most már nagyok és én még élni akarok. Elég volt a fil-léres gondokból, villanyszámlákból, lakástörlesztésből, a gürcölésből, a spagettikből...

Feleség: És belőlem. Valld be, találtál egy jó nőt.

Férj: Igen, találtam mást. A mi házasságunk már a kezdetén elhibázott volt. Nem is voltam szerelmes beléd.

Feleség: Most viszont szerelmes vagy. Tudod, hogy mi van veled? Ez a kapuzárás előtti pánik. De én is mondom neked valamit. Nekem is elegendem van.

Férj: (kíváncsian) Te is találtál valakit?

Feleség: Ne örülj. Nincs senkim, csak Te vagy, meg a négy gyermekem, akikért mindent feláldoztam. Akikre nem dumált meg senki. És güriztem éjjel nappal. És boldog voltam. És boldog vagyok. Nem adnám ezt az életet semmi pénzért. A nagycsalád nem szenvedés, hanem jutalom. Vannak, akiknek egy sem lehet és milyen borzasztó nekik.

Férj: Ne haragudj, de ez egy agyamosott szöveg. A közösség kimosta az agyadat, és se látsz, se hallasz, és elhiszed, hogy ez a jó. Pedig van más élet is, nem vonhat meg az ember önmagától mindent. Nem áldozhat fel mindent másokért.

Feleség: És ezt te mondod, aki két közösséget is vezetél, aki a barátaidért éltél, házukat építetted, szerelted? Aki annyit neveltél velük ott a másik szobában, hogy rengett tőle a ház?

Férj: Muszáj volt, kötelesség. De belefáradtam. Elég volt mindenből. Beadtam a válópert. Pénzt majd kaptok. Ne haragudj. Elköltözöm.

Vad zene, alatta egy hang

Hang: Mentsétek meg Világfalva Bokrát!

2. Nevelés

végig bulis zene hallatszik kintről
olykor felerősödik

Fiú (széken gubbaszt), később **Lány**

Fiú: (felrakja az asztalra a lábait, leveszi, felkel, sétál, leül)

Lány: (keresgélve bejön, meglátja a Fiút) Végre! Megvagy! Miért hagytál ott? Mi bajod?

Fiú: (elfordul) Hagyjál!

Lány: Nem hagylak. Teljesen jó buli van benn, te meg itt gubbasztasz. Gyere be!

Fiú: Elegendem van belőlük.

Lány: Elegend van? Figyelj, ezek a te barátaid nagyon jó fejek. Jobb, mint a diszkó vagy egy koncert.

Fiú: Hülye vagy. Nem értesz semmit.

Lány: (leül a fiú mellé) Mit kellene értenem? Néma gyerekeknek anyja se érti a szavát.

Fiú: (elszánva magát) No jó, figyelj! Mondok neked egy hülye sztorit.

Lány: (zene felerősödik, befelé figyel) Nem akarsz inkább táncolni? A lelki bajaidat holnap is elmondhatod.

Fiú: Nem akarok táncolni. De te menj a jó fejekhez. A lelki bajaim úgyis csak rám tartoznak.

Lány: No, jól van. A fene egye meg, tiszta depressziós vagy! Ki vele, mi bajod? A szüleiddel van baj?

Fiú: Velük. Olyanra akarnak kényszeríteni, amit én nem akarok.

Lány: Ja, hogy megkeresztelkedj? Figyelj, a nagyi engem is megkereszteltetett kis koromban, mert apámék ateisták. Nem lett tőle semmi bajom.

Fiú: Nekem van. Az én szüleim szerencsétlenségemre a fejükbe vették, hogy a gyerekeik, majd ha felnőnek, maguk döntsenek.

Lány: Tök jó.

Fiú: A francokat jó. Persze kiskoromtól fogva gyúrták és gyúrták az agyamba az ún. bokoreszményeket, hogy adás, szolgálat, erőszakmentesség, meg kisközöség.

Lány: Mért baj ez? Már beszéltél róla. Tulajdonképpen nekem tetszik.

Fiú: Nekem nem. Figyelj, már nem vagyok ovis, benőtt a fejem lágya és tudom, hogy nem babra megy a játék.

Lány: Furcsa vagy. Amikor megismerkedtünk, még néha lelkesedtél is ezekért.

Fiú: Persze. Nyomtam a sódert. Ahogy kellett. De most világos lett, hogy egyetlen porcikám se kívánja a szegényedést, mert én igenis gazdag akarok lenni. Arra se vágyom, hogy mások csicskása legyek, én magas karriert akarok befutni. Szelid birka pedig, nem leszek soha!

Lány: De hülye vagy. Miért kellene ilyennek lenned?

Fiú: Azért, mert ez a „jézusi”. Érted?

Lány: Nem értem. Beteg vagy. Ilyeneken filózni!. Gondolod, hogy valaki is komolyan veszi az egészséget? A szüleid szegények? Apád maszek, sok borralalóval. Anyád meg a múltkor jól felpofozott, mert későn mentél haza tőlem. Ez a duma tényleg csak sóder.

Fiú: Csak gondolod. Lehet, hogy nem élnek úgy, ahogy mondják, de piszok komolyan gondolják. És nekem is piszok komolyan kellene vennem.

Lány: Te pedig, nem veszed komolyan! Ugye?! Azért ülsz itt kinn magadba esve, és lelki személtádnak használod, ahelyett, hogy táncolnánk. Szerintem részeg vagy!

Fiú: Figyelj! Én ott akarom hagyni ezt az egész bagázst. Elegendem van az egészségből. Engem ne terrorizáljon senki. Engem hagyjanak úgy élni, ahogy akarok.

Lány: Oké. Akkor mért nem hagyod ott őket?

Fiú: (elgondolkodva) Azért, mert akkor a Dunának mennék. Vagy kitagadnak.

Lány: Kik?

Fiú: Hát a családom, és ők ott benn, meg ez az egész nagy francos Bokor.

Lány: Miért? Talán az összes bokor-fiatal hithű és tökéletes bokortag? Egyik se hagyta ott? Mindegyik úgy viselkedik, ahogy megálmódták és nevelték a szülei?

Fiú: Egyáltalán nem. A legtöbb éli a maga „jézustalan” életét. És boldog! De itt nem róluk van szó, hanem rólam.

Lány: A fenébe is, hogy gabalyodhattam egy ilyen lökött srácba, mint te vagy. (elmegy)

Fiú: (rémülten) Hová mégy?

Lány: Oda, be, táncolni...

Zene felerősödik, alatta egy hang

Hang: Mentsétek meg Világfalva Bokrárt!

3. Öregek

Öreg 1., Öreg 2.: (zene alatt bebicegnek, leülnek, fújtatnak)

Öreg 1.: Jaj... jaj... jaj... (derekát fogja) A derekam, a csípőm...jaj... Éjszaka is majd meghalok...

Öreg 2.: (bólogat, a fejét fogja) Az, az volna jó, meghalni... A fejem, a fejem majd szétmegy... Aztán még az algopirint is fel kell írtni...

Öreg 1.: Algopirin?! Legalább nem eszed zsák-számra... Még jó, hogy ide a parkba le bírunk jönni...

Öreg 2.: Bizony... Különbén a kutya se néz felénk.

Öreg 1.: Az unokád? A lányod?

Öreg 2.: Az unokám tanul, a lányom dolgozik. Tudod jól, hogy nincs azoknak idejük. Ami van, azt is a Bokorban töltik. Most például egész nyáron a Nagy Tábornak szervezték... (vált) Te legalább a fiadéknál laksz, van egy kis kuckód, és minden nap látod őket.

Öreg 1.: Látom őket? Az túlzás. Tény, hogy ők nem bokrosok, de találnak maguknak munkát, meg szórakozást. A kuckó pedig veszélyben forog.

Öreg 2.: Mi az, hogy veszélyben?

Öreg 1.: (nagyot néz) Hát nem mondtam? Látod, milyen amnéziás vagyok.

Öreg 2.: Nem mondtad. De már három hete nem is találkoztunk. Beteg voltál. Influenzás.

Öreg 1.: Meg a lelkem beteg. Tudod, útban vagyok nekik. Felesleges vagyok. Az egyik unokám nem sokára férjhez megy. Nincs lakásuk. Atmenetileg jó lenne nekik az én kis szobám.

Öreg 2.: Ezt ők mondták?

Öreg 1.: Csak céloztak rá. És én értettem. (szomorúan)

Nem tudom hová menjek...

Öreg 2.: Elgondolkodom, mire való ez a Bokor? Már 40 éve járunk közösségbe. Te is, én is. És a végén úgy állunk itt, mint a hajléktalanok.

Öreg 1.: Az öreg már a közösségnek is teher.

Öreg 2.: Én nem várom el, hogy a közösség gondoskodjon rólam. Különbén is én csak olyan mezei tag vagyok, de ott vannak mások, akikkel törődni kellett volna.

Öreg 1.: Igazad van. Sajnos nagy baj, hogy közösen nem voltunk képesek gondoskodni róluk. Szégyenszemre visszaküldjük őket a vérszerinti testvéreikhez, vagy éppen a rendházba! Persze lehet, hogy ők is így akarták.

Öreg 2.: Az biztos, hogy egy öregek otthonát létrehozni meghaladja a Bokor anyagi erőit. De a múlt évben csak azt kértem, hogy szervezzenek nyárra nekünk egy lelki gyakorlatot, de nem jött össze az sem.

Öreg 1.: Mert nem is volt annyi jelentkező.

Öreg 2.: A Bokor öregek otthonával kapcsolatban az a véleményem, hogy tényleg meghaladja az anyagi erőnket, főleg, hogy minden pénzt Indiába küldtünk.

Öreg 1.: Gondolod, hogy abból felépíthettünk volna és fenntarthatnánk egy otthont?

Öreg 2.: Ezt nem tudom.

Öreg 1.: Az viszont tény, hogy azok ott Indiában éhen halnak.

Öreg 2.: Hát igen. Erről jut eszembe (egy zacskót húz elő), már én is majd éhen halok. Kérsz egy kis pogácsát? Én sütöttem...

Szomorkás zene, alatta egy hang

Hang: Mentsétek meg Világfalva Bokrárt!

Konferáló: (halk zene) Barátaim! Mielőtt általánosítanátok, hogy ilyen a híres Bokor, megismétlem, amit a bevezetőmben mondtam. A sarkított jelenetek csupán gondolatébresztésre szolgálnak, és ha valakik magukra ismernek, a hasonlóság csupán a véletlen műve. Az egyes jelenetek egy-egy problémát vetnek fel: Válás – Nevelés – Öregség. Mindegyik életbevágó probléma. Amit most nektek kell megoldani!

A feladat:

- 1) Válasszátok ki, melyik témában szeretnétek dolgozni
- 2) A választott téma táblája alatt 10-15 fős kiscsoportokat alkossatok a csoportvezető segítségével
- 3) Majd vele elvonulva beszéljétek meg a problémát az alábbi szempontok szerint:

a) Készítsetek **egy elvi és gyakorlati tervet** a probléma megelőzésére, kezelésére, utógondozására

b) Az akcióterv olyan legyen, ami megoldás lehet a Bokorban, de a Világ nevű Nagyfaluban is.

c) Az egyes csoportok akcióterveit a csoportvezetőktől estig írásban kérjük. Jó munkát Testvéreim! Nosza: **Mentsétek meg Világfalvát, mentsétek meg Világfalva Bokrárt!**

munkára mozgósító pergő zene

III. A pokolban

Démoni zene sikolyokkal, jajkiáltásokkal,

*mennydörgéssel, csattanással,
majd ugyanez lehalkulva, távolból*

Hitler, Szálasi, Sztálin, Rákosi, Tőkés, Médiás (bejönnek, szoborként középen megállnak)

Lucifer (feketében bevonul, kezében korbács, felül az asztalra, előre bámul)

zene felerősödik, majd hirtelen elhal

Lucifer: (feláll az asztalra, vonyítva nevet, kacag, majd üvölt) Démoni Diktátoraim! A szívem ugrál a keblemben, amikor titeket látlak! Legyetek üdvözölve, barátaim! Köszönöm, hogy megjelentetek.

Mind (tisztelegnek, kórusban) Parancsodra, Lucifer, Fényhordozó Nagyurunk!

Lucifer: (ostorával csattint) Tanácsot akarok veletek tartani, tökfejek!

Mind: (kórusban) Parancsodra, Lucifer, Fényhordozó Nagyurunk!

Lucifer: (az asztalról leugrik, fejbe veri mindegyiküket) Ne hülyüljetez ezzel a Fényhordozó marhasággal. Fényhordozó az csak voltam! Értve?!

Mind: (automatikusan) Parancsodra! Lucifer...

Lucifer: (kiabál) Kusss! Pihenj! Üljetek le!

Mind: (ketten egy székre akarnak ülni, összeütköznek, feltápáskodnak, leülnek)

Lucifer: (maga elé) Barmok! (felül az asztalra) Szóval, ti vagytok az utóbbi földi idő világraszóló és helyi diktátorai, az én leghűségesebb barátaim.

Mind: (fel akarnak ugrani, de meggondolják)

Lucifer: (rájuk szól) Ülsetek! (folytatja) Innen a Pokolból ti is jól látjátok (fölfelé mutat) az én szívemnek kedves Terra bolygót. Láthatjátok rajta az egyre szaporodó emberférgeseket, akik mind potenciális ördögfajzatok. Megállapíthatjátok ti is, hogy ott fenn jól mennek a dolgok.

Mind: (egyszerre) Igen, jól mennek a dolgok!

Lucifer: (kajánul nevet) De mehetnének számunkra még jobban is. Ugye Rákosi Pajtás!?

Rákosi: (felugrik, feldönti a széket, felállítja, vigyázzba vágja magát) Igen, Fényhor...

Lucifer: (Sztálinhoz) Generalisszimus! Csinálj már valamit ezzel a hülyével.

Sztálin: (felugrik) Igenis. (megfogva Rákosit rávágja a székre, majd leül)

Lucifer: Szóval azt kérdezem tőletek, hogy kiforraltatok-e már valami hasznos tervet nekem a világ sorsának rosszabbra fordulásáért? (Hitlerhez) Herr Führer!?

Hitler: (kisiskolásként feláll, pödörgeti hajtincsét, majd bajuszát és sétálni kezd, le-föl)

Lucifer: (rákiált) Állj!

Hitler: (lemerevedik, előveszi zsebkendőjét, sír)

Lucifer: (bocsánatkérően, Hitler buksiját simogatja) Bocsánat, kisfiam. De nagyon idegesít, amikor le-föl mászkálsz. (bátorítón) No, mondjad szépen, eszem az érzékeny lelkecskédet.

Hitler: (dadog) A ra... a ra... a rasszizmus

Lucifer: (mérges) Rasszizmus, rasszizmus! Ez nem új, te hülye.

Hitler: (felbátorodva) Igaz, nem új, de mindig be-be-

válik. Ö-ö-ö

Lucifer: (nézi) Mi az ördögöt ö-zól?

Hitler: Csak... azt akarom mo...mondani, hogy mindig be...beválik, vagyis: (kimondja) ö-öröközöld.

Szálasi: Ezt én is meg tudom erősíteni, Urunk! A rasszizmus a nacionalizmussal ötvözve tökéletes. Tömegeket lehet vele mozgósítani, ezt jól látta a Führer! (Hitler felé) Heil Hitler! (lendíti a karját)

Lucifer: (dühösen) Az ég nyilai üssenek beléd Nyilas komám! Itt én vagyok az úr, nem ez a pojáca. (elismerrőn) Egyébként ti jó munkát végeztetek ott a Duna nevű folyócska mentén. Még ma is zászlót bontanak ott egyesek. A szimbólumok nagyon fontosak. Le a kalappal pajtikám! (gúnyosan imitál)

Szálasi: (Lucifer felé lendíti karját) Köszönöm, Heil Hi... (kijavítja) Lucifer!

Lucifer: (rámered) Oké! (Sztálinhoz) És te Sztálin elvtárs, hogy érzed magad itt a mennyei Gulágon?

Sztálin: (feláll, megemeli tányérsapkáját, kérően) Tavaris Lucifer! Megengeded, hogy a pipámra gyűjtsak? (előveszi) Ott lenn nagyon fortyog a tűz és félek, hogy meggyullad a pipám.

Lucifer: (Rákosihoz) Csicskás! Te Matyikám, fújj bele egy kis kénköves leheletet a pipába, és én láthatatlan dohány-füstté varázsolom azt.

Rákosi: (belefúj, Lucifer elé tartja a pipát)

Lucifer: (nevet, köröz a kezével) Hókusz-Pókusz Nikotínusz...

Sztálin: (átveszi a pipát) Szpasziba Tavaris Lucifer! (élvezettel szívja és fújj a semmit, közben) Tavaris! Tudod, hogy én kispap voltam anno. Figyelmedbe ajánlom a vallást. A vallás nagy dobás.

Lucifer: (csodálkozik) Ezt meg hogy érted. Csak nem lettél itt a pokolban vallásos?

Sztálin: (töri a nyelvet) De igen. Akarom mondani, itt rájöttem, hogy jókora hibát követtem el, amikor ki akartam irtani a vallást. Mert a vallással nagyon jól lehet megfogni az embert. A vallásos jelszókkal hatásosan fel lehet tüzelni az embereket. Politikailag is, hatásosan!

Rákosi: (engedély nélkül megszólal) Igen Generalisszimus, én is rájöttem erre. Az a bizonyos „trón és az oltár szövetség” nem marhaság. Talán azért bukott meg a mi birodalmunk, a bolsevizmus, mert ezt jól elhibáztuk. (megalázkodón) Már megbocsáss, Sztálin elvtárs!

Sztálin: (Rákosihoz akarja vágni a pipáját) Te engem, ne kioktass...

Lucifer: (üvölt) Mi van itt?! Hol vagytok, a pokolban?! (észbe kap) Igen, a pokolban vagytok, és itt marakodhattok örökre, de ne élőttem!

Sztálin: (védekezik) Bocsáss meg Tavaris Lucifer, de ez a hülye mindig túl akar tenni rajtam (leül, szívja a pipáját)

Lucifer: (Tőkés és Médiás felé fordul) És ti drága barátaim, itt névtelenül, ti mit tanácsoltok nekem? A nemzeti szocializmus és a proletárdiktatúra után ti mivel kedveskedtek a Terra bolygó meghódításának ügyében, drága apucikátoknak?

Tőkés: (egy pénzes zsákot emel Lucifer elé) Ezzel nagy jó Urunk!

Lucifer: (nevet, mintha nem értené) Pénz?! Mit kezdjek én a pénzzel itt a pokolban!?

Tőkés: Uram, erre nem itt van szükség. Ez is egy szimbólum. Egyben a leghatalmasabb erő az önző földi lények elpusztítására és a te országod diadalmas megvalósítására. Amit nem tud elérni semmiféle diktatúra, azt eléri a Mammon. De ezt te jól tudod, uram.

Lucifer: (zavartan) Persze, persze. A pénz... a birtoklás vágya mozgatja a földi férgeket. Hogyne tudnám. De te, hogy tudod ezzel horogra fogni őket?

Tőkés: Egyszerűen. Térképet vesz elő. (mutatja) Kiepitjük a világtörke láthatatlan nemzetközi hálózatát. Új templomokat építünk, a szuperfényes bankokat. Ide minden igazhívó betalál.

Lucifer: De hát, ezt hogyan éritek el? Eddig is voltak kísérleteim, nem kis eredménnyel. De csak kisebb-nagyobb foltokban. (térképre mered) De hát az egész glóbuszon, így globálisan?! Hogyan?

Médiás: (előlép, egy kamerát tol Lucifer elé) Ezzel. A média segítségével, Urunk.

Lucifer: (nevet) Ismerem ezt, meg a különféle ketyeréket, de azt még én sem gondoltam, hogy egy ilyen vacak lehetne maga a világhatalom.

Médiás: (izgatottan) Figyelj Uram! Tegyük egy kísérletet. Pillanatokon belül berendezünk itt egy stúdiót. Majd ők segítenek (többiek felé mutat). Én riportot készítek veled. A riportnak azt a címet adom: Riport Luciferrel a Paradicsomban. Szponzor: a Nemzetközi Világbank. A filmet feltesszük az internetre. A világhálón eljut a világ minden pontjára. A hatást majd magad láthatod... Beleegyezel?

Lucifer: (bólogat) Persze, de mit mondjak neked?

Médiás: Egyetlen szót: Fogyasszatok! Fogyasszatok!

Lucifer: (kételkedve) És ennyi elég?

Tőkés: Uram, ennyi nekünk elég.

Médiás: (örül) Oké, akkor mehet a műsor?

Lucifer: (maga elé) Persze, csak attól tartok, hogy ki fogtok túrni az állásomból...

Médiás: (kiált) Legények, hozzátok a huzalokat, mikrofont, a reflektorokat...

Mind: (kezdik berendezni a stúdiót, sminkelik Lucifert)

Médiás: (középen Lucifer elé áll a kamerával)

híradó zene, majd vallási, hazafias, és a „manit” életető motívumok

IV. Világfalván

Forgószínpad: asztal, székek

Zene alatt szereplők elhelyezkednek

1. Globalizáció

Barátnő 1., Barátnő 2. (asztalnál ülnek), később **Pincér**

Barátnő 1.: (másikhoz) Te mit kérsz?

Barátnő 2.: Én egy teát. És te?

Barátnő 1.: Én is. (pincérhez) Pincér!

Pincér: (jön) Parancsoljanak Hölgyeim! Mit hozhatok?

Barátnő 1.: Teát kérünk.

Barátnő 2.: Mondja, van Earl Grey teájuk, igazi Bergamot olajjal?

Pincér: Hogyne asszonyom. Önök már világpolgárok, természetesen mindent tudunk nyújtani, ami a világ más tájain található. Hála a globalizációnak! Csak fogyasszanak, fogyasszanak! Hozom az Earl Grey teát, Oil of Bergamot.

Barátnő 1.: Ejnye, édesem. De fel vitte az Isten a dolgot. A régi rendszerben ez elképzelhetetlen volt. Bergamot olaj!

Pincér: (hozza a teát, leteszi) Parancsoljanak, Hölgyeim! A finom Earl Grey tea, Oil of Bergamot.

Barátnő 1.: (Pincérhez) Köszönjük. (a másikhoz) Bergamot olaj! Hogy te miket tudsz!

Barátnő 2.: Drágám, előtted nem szégyellem bevallani, a férjem hetente háromszor Párizsba utazik repülővel. Tudod, a multiknál dolgozik. És a múltkor hozott nekem ilyen teát. Nagyon finom.

Barátnő 1.: (megkóstolja) Bizony, ez isteni. Tulajdonképpen milyen tea ez?

Barátnő 2.: Eredeti kínai tea.

Barátnő 1.: Kínai? Ne mondd, én a kínai piacon vásárolok. Majd körülnézek ott tea ügyben.

Barátnő 2.: (nevet) A kínai piacon vásárolsz? Az mind gagyi, ami ott van. Ilyen teát biztosan nem kapsz. Még a nagy bevásárló központokban, és a delicatessé boltokban sem találtam.

Barátnő 1.: Jé, érdekes. (elgondolkozva) Tudod, az én férjem nem keres olyan jól. Ő csak egy egyszerű melós. A ruhákat is a kínaiban vásároljuk, nekem meg a gyerekeknek.

Barátnő 2.: Én is jártam már ott, de nekem vannak elvi problémáim is. Kínai árút kínai piacon vásárolni nem erkölcsös. A hazai termékeket és a legálisan behozott külföldi árukat kellene vennünk.

Barátnő 1.: (közbe vág) A kínai piac talán nem legális, nem erkölcsös, nem minőségi, de olcsó. Tudod, én nem tudok öt gyereknek egyedi cuccokat venni a Párisi szalonban. Egyébként ez a blúz, ami rajtam van, legalább olyan szép, mint a tiéd. Pedig egy turkálóból való. A tiéd persze Párizsból?

Barátnő 2.: (száját elhúzva) Igen, drágám. (értetlenül néz) Mi az előtt mindig megértettük egymást, mondhatni barátnők voltunk. Most mi ütött beléd? Mi bajod van velem és a férjemmel?

Barátnő 1.: Hogy mi a bajom? Az a bajom, hogy világpolgár lettel. Earl Grey teát iszol Bergamot olajjal. Ezen kívül kicikizel minket a kínai piaccal és a hazai és külföldi legális árukkal. Nem gondolod, hogy némi kis szakadék nyíltott közöttünk?

Barátnő 2.: Én azt gondolom, drágám, hogy az irigység beszél belőled és nem az Isten Ország hangja. (feláll) De ne haragudj, tudod, nekem közösségem lesz a Rózsadombon.

Barátnő 1.: Igen, édesem. (dúltan) Nekem meg a Nyóckerben. (kiált) Pincér, fizetek!

globális zene, alatta egy hang

*majd pártdalok egyvelege***Hang:** Mentsétek meg Világfalvát!**2. Politika****Utas, Taxis** (zene alatt elhelyezkednek, később) **Pincér****Taxis:** (kifújja magát) De rég voltam itt ebben a presz-szóban.**Utas:** Mi gyakran járunk ide a feleséggel. (vidáman) Öregem, annyira örülök, hogy találkoztunk. Hogy éppen téged intettek le a reptéren.**Taxis:** Én is örülök. De hát hol voltál?**Utas:** Várj csak. Ide hívom a pincért. (kiált) Főúr!**Pincér:** (meghajol) Parancsoljanak az urak. Mivel szolgálhatok?**Utas:** Te mit kérsz?**Taxis:** Mit kérjek? (pincérhez) Egy kávé.**Pincér:** Uram, van finom Earl Gray teánk, Bergamot olajjal.**Utas:** (nevet) Azt a feleségem kedveli.**Taxis:** Maradok a kávénál.**Pincér:** És ön Uram?**Utas:** Egy konyakot hozzon.**Pincér:** Igenis, Uram.**Taxis:** Szóval honnan röptél? Az égből?**Utas:** Majdnem. Tudod, egy multinacionális cégnél dolgozom, és hetente háromszor a Gallokhöz kell repülnöm, Párizsba.**Taxis:** Nem semmi.**Utas:** Nem ám. (kacsint) Dől a lóvé.**Taxis:** (bólint) Meghiszem azt.**Utas:** (megveregeti a másik vállát) Azért ez a repülőtéri taxi se papsajt.**Taxis:** Nem is Amerika, még csak nem is Párizs. Egyébként utálok ezt a nagyvárost és a taxit.**Pincér:** (hozza a kávé és a konyakot) Parancsoljanak, Uraim. (elindul)**Taxis:** Köszönjük.**Utas:** (felhörpinti a konyakot, krárog, a pincér után szól) Várjon!**Taxis:** (iszik a kávéból) Mit akarsz tőle?**Utas:** (nevet, kacsint) Kikérdezzük, jó?**Pincér:** (visszajön) Parancsoljanak.**Utas:** Nem ülne le hozzánk?**Pincér:** Köszönöm nem. Tiltja a szabályzat. De miben segíthetek?**Utas:** Tudja, most jöttem Párizsból, és kicsit tájékozatlan vagyok a hazai politikai eseményekről. A barátom is, mint afféle utasszállító kíváncsi a véleményére. Mondja, mi van a Kossuth téren? Láttam kinn a TV-ben, hogy lebontották a „vasfüggönyt”.**Pincér:** Igen, lebontották. Végre. Nem tudom, hogy önök kinek a pártján állnak, de én fel vagyok háborodva azon, amit ez kormány csinál.**Utas:** A megszorításokra gondol?**Pincér:** Arra, meg a hazugságra. Már megbocsásanak, de az a beteges hazudozó egy aljas szemét. Tönkre tette az országot. Be is vallotta, a hülye. És most sarcolja a

népet. El kell kergetni végre már ezt a posztkommunista bandát.

Utas: (Taxishoz) Hallod? (Pincérhez) Feltételezem, hogy ott volt az Erzsébet hídi megemlékezésen is március 15-én. Ott mi történt?**Pincér:** Persze, hogy ott voltam! Amikor csak tehetem, ott vagyok a helyszínen. Képzeljék, a kis színész, aki ott az Erzsébet hídnál konferált, Jézus reinkarnációjának nevezte a szónokot. Jó, nem? Az biztos, hogy a magyarságnak rég volt ilyen tehetséges vezére.**Taxis:** (megszóval, gúnyosan) Úgy gondolja, ha az egyik vezér Jézus reinkarnációja, akkor a másik maga az ördög?**Pincér:** Persze. Ő a Luci Feri. (nevet) Én csak így hívom magamban. Jó, mi?**Utas:** (nevet) Hát nem mondom.**Pincér:** (kifelé tekinget) Bocsásanak meg, de azt hiszem a főnököm vár rám. Egyébként nagyon örülök, hogy ezeket elmondhattam. Tudják, ahol csak tehetem, elmondom... Kérnek még valamit?**Taxis:** (türelmetlenül) Nem kérünk. Elég volt.**Pincér:** Csak szóljanak, ha fogyasztani akarnak valamit. (el)**Utas:** Neked mi a véleményed? Szimpatikus srác ez a pincér, nem?**Taxis:** Egyáltalán nem.**Utas:** (meglepetten) Miért, csak nem úgy gondolod...**Taxis:** (közbevá) Szerintem nekünk ki kellene maradni ezekből a politikai játszmákból. Lassan már párttagok leszünk. A szekértáborok minket is megosztanak. Jobb lenne a magunk dolgával foglalkozni.**Utas:** No de, a keresztény ember nem lehet közömbös a közélet dolgaival szemben. Nekünk igenis fel kell emelnünk a szavunkat a társadalmi igazságtalanságok ellen, a hatalom visszaélései és hazugságai ellen.**Taxis:** Ezt én is így gondolom. De nem keveredhetünk bele a pártpolitikai csatározásokba. Nekünk függetlennek kell maradnunk a pártoktól, mert a pártok a hatalom megszerzésére vagy megőrzésére esküsznek, mi pedig másra.**Utas:** (kajánul) Tudod, ez nagyon úgy hangzik, hogy bizony te a komcsik oldalán állsz.**Taxis:** Nem állok senki oldalán. Te se álltál azelőtt semmiféle Hatalom mellett. Még a katonakönyveinket is együtt adtuk vissza. Nem emlékszel?**Utas:** (feláll) Na, szevasz! (gúnyosan) Még hogy nem állsz senki mellett?! Olyan nincs! (indul)**Taxis:** De van.**Utas:** (megveregeti a másik vállát) Csókoltatom a Luci Ferit. (vidáman) Halihó! Megyek, mert még elkések a közösségi találkozómról. Ja, és gratulálok a fiadnak a keresztelkedéshez (kimegy).**Taxis:** (feláll, a kezét nyújtja) A taxi, a konyak?!**Pincér:** (ott terem) Uram, hívott? Itt a számla.*Zene, harcos forradalmi dalok egyvelege harsog,
alatta egy hang***Hang:** Mentsétek meg Világfalvát!

Ökológia

Zene: falusi idill, apokaliptikus zajok és a „Megkötöm magamat” dallamának egyvelege

Előadó, majd Felszólalók: Utas, Taxis, Barátnő 1., Barátnő 2., Férj, Feleség, Fiú, Lány, Öreg 1., Öreg 2.

Előadó: Barátaim! Hallottatok a Szent Máté-sziget rénszarvasainak esetéről? A szigetet, amíg nem élt rajta rénszarvas, tíz centiméter vastag zuzmó borította. 1944-ben egy 29 állatból álló rénszarvas csordát telepítettek a szigetre. A csorda szaporodása, mivel volt bőségesen táplálék, felgyorsult. 13 év múlva, 1957-ben már 1350 egyed élt ott. Hat év múlva, 1963-ban pedig 6000. Ad-digra lelegelték a zuzmót és 1963-64 kemény tele végzett a csordával. A tavaszt már csak 41 tehén és egy terméketlen bika élte meg. Ez a kipusztulás törvényszerű volt. Semmi nem szabályozta létszámukat. Nem ritkították őket a ragadozók. Nem vándorolhattak máshová. Felélték a szigetet... Ez nem egy La Fontaine mese. Megtörtént. A történetnek komoly tanulsága van. Itt mindenki tudja közületek, hogy ökológiai katasztrófa fenyegeti a világot. Minket!

Utas: (feláll, gúnyosan) No, és akkor mi van?! Így is, úgy is elpusztul a világ. Szeretem a nagy világmentőket! Környezetvédelem, fenntartható fejlődés! Süket duma. Semmi nem tartható fenn. Már régen elszűrtük a világot. Ez az egész csak ócska szájtépés!

Taxis: Igazad van. Már régen elszűrtük az egészset. Talán csak késleltetni lehet a végpusztulást. De késleltetni lehet. Ha másért nem, a gyerekeink miatt...

Utas: Hogyan, mikor te is taxizol. Szennyezed a főváros amúgy is bűzös levegőjét.

Taxis: Te pedig, repülővel röpködsz az égen. Fogyasz-tod a kerozint. De én már eldöntöttem, hogy vidékre költözöm.

Barátnő 2.: (célozgatva) Igen? És mit szól ehhez a kedves feleséged és a gyerekeid? Meg aztán hol fogsz dolgozni?

Barátnő 1.: (indulatosan feláll) Azt csak bízd ránk. Te csak teázgass fenn a Rózsadombon!

Előadó: (kérlelve) Bocsánat, de mi történt veletek?

Utas: (nem figyel rá, folytatja) Szóval vidékre költözöl? És azzal mi változik?

Taxis: A falura költözés a katasztrófa elhárítás szempontjából csak csepp a tengerben. De ha nem tudnád, a tenger cseppekből áll. Egyedül nem sokra megyünk. De pl. ha mi, az egész Bokor összefogna...

Férj: (feláll) Azt várhatod. Ki fogja feladni a biztos egzisztenciáját, eladni lakását, ott hagyni az állását egy bizonytalanért?!

Feleség: (Férjhez) Bizonyára senki. De ha megtettük volna már tíz éve, akkor most nem hagynál ott minket egy... (nem folytatja)

Barátnő 1.: (csodálkozva) Elváltok? Uram Isten! Mi történik itt?! Ti a minta család!

Taxis: Erről van szó. Nemesak a léghő szennyezett, de

az emberi környezet is. Erkölcseleg is tönkre tesz minket. Léghőbarát életmódra van szükségünk. Ilyet kell kialakítani. Nem más ez, mint az a bizonyos „alternatív társadalom”, amiről valaha álmodoztunk. Feladtuk?!

Lány: (lezseren) Te meg a fiatok nem adta fel. Ámbár, mit összegyötrődött a keresztelés előtt az én drága pasim, hogy ő ezt nem bírja, nem akarja. (Taxishoz) De rajtatok kívül ki akarja itt megmenteni a világot? Senki. (nevet) Nem is lehet.

Fiú: (tiltakozva) Nem szép tőled, hogy így kiadsz engem itt mindenki előtt... Te is tudod, hogy apáéknak igazuk van, de engem is csábít ez a hülye fogyasztói világ. Abban bízom, hogy ez a kapitalista vircsaft is rövidesen összeomlik. A pénzemberek, a multik, a gazdagok, ha nem akarják megvárni a végpusztulás kemény telét, amely velük is végezni fog, mint a rénszarvasokkal történt, akkor ők maguk is lépni fognak. Lépniük kell!

Öreg 2: Azt várhatod, kisfiam.

Öreg 1.: Az, biztos. Mi csak magunkra számíthatunk, meg a jó Istenre...

Apokaliptikus zene kavargó, és a Bokor himnusz dallamával keveredik

Konferáló: (előre lép) Barátaim! Mint látjátok, az **apokaliptikus világdramá** sajnos nem ért véget. Folytatódik. Figyelmetekbe ajánlom a csoportválasztást és a további munkát. Dolgozzatok ki akcióterveket a **Globalizáció, a Politika és az Ökológia témában:** elvi és gyakorlati megoldásokat a Bokor és a Világfalu problémáinak megoldására. Hogyan lehet megelőzni a bajt, hogyan kell kezelni, ha bekövetkezett, és mi az utógondozás módja? Ne feledjétek, hogy **Fentről és Lentől** is nagy figyelemmel kísérik munkátokat. Ne felejtsetek el a kiáltást sem: **Mentsétek meg Világfalvát! Mentsétek meg Világfalva Bokrát!**

zene felerősödik

SCHANDA BEÁTA

LÉLKIGYAKORLATOS ELMÉLKE-DÉSEK A MASLOW-PIRAMIS ALAPJÁN

ELMÉLKEZÉS (PÉNTEK ESTE)

Bevezetés

Induljunk egy anekdotával:

Egyszer nagy árvíz volt egy faluban, mindenki elmene-kült, csak a pap nem ment el. Felmászott a templomto-rony tetejére, és ott így imádkozott:

- Kérlek Istenem, ments meg!

Majd nagy hittelt várta a választ.

Nemsokára arra jött egy csónak, odament hozzá, és mondták neki, hogy szálljon be. Azt válaszolta, hogy nem megy, mert őt Isten fogja megmenteni. Hiába